

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2295/2545

นาย สุพล ยุติธาดา ในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคโจทก์ บริษัท อเมริกันอินเตอร์ เนชชั่นแนลแอสซัวร์นส์ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภคฯ มาตรา 10, ป.พ.พ. มาตรา 865, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 39, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 10

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเป็นบริษัทรับประกันชีวิตแก่ประชาชนทั่วไปจึงมีผู้เอาประกันภัยกับจำเลยเป็นจำนวนมาก โดยโจทก์นำสืบว่าการที่จำเลยปฏิเสธใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ พ. ผู้ร้องโดยอ้างอาการอ่อนเพลียของผู้เอาประกันภัยซึ่งในทางการแพทย์ถือว่าไม่ใช่โรคนั้น เป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมและไม่ใช่เพียงผู้ร้องรายเดียวที่ประสบกับเหตุลักษณะนี้ แต่คาดว่าจะมีประชาชนผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยอีกจำนวนมากที่ประสบกับเหตุลักษณะทำนองเดียวกันนี้ ทั้งจำเลยก็รับว่าไม่มีระเบียบกำหนดให้อาการน้ำตาลในเลือดต่ำเป็นโรคต้องห้ามที่จะไม่รับประกันภัย ดังนั้น ที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรดำเนินคดีแทน พ. ผู้บริโภค จึงมอบหมายให้โจทก์ในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินคดีกับจำเลย จึงเป็นการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม ขอบด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ มาตรา 10(7) และมาตรา 39 แล้ว โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลย ก่อนที่ ป. จะยื่นคำขอเอาประกันชีวิตกับจำเลย ป. เคยเข้ารับการรักษาและนอนพักในโรงพยาบาลหลายครั้งด้วยอาการอ่อนเพลีย คลื่นไส้ เจ็บหน้าอก ใจสั่น เพราะเหตุน้ำตาลในเลือดต่ำ แต่ ป. ก็ได้แถลงข้อความจริงในเรื่องดังกล่าวให้จำเลยทราบ ซึ่งในทางการแพทย์แล้วไม่ถือว่าการมีน้ำตาลในเลือดต่ำหรือไฮโปโกซีเมียเป็นโรคติดต่อเพราะเป็นอาการที่เกิดขึ้นได้กับบุคคลทั่วไปที่รับประทานอาหารไม่ตรงเวลา หากรับประทานอาหารเข้าไปก็จะหายโดยไม่ต้องใช้ยา แม้จำเลยจะอ้างว่าการมีน้ำตาลในเลือดต่ำอาจมีสาเหตุมาจากการดื่มสุราก็ตาม แต่หากดื่มสุราและยังรับประทานอาหารตรงเวลาการน้ำตาลในเลือดต่ำคงไม่เกิดขึ้นทั้งจำเลยก็ไม่มีระเบียบว่า ผู้เอาประกันภัยที่มีน้ำตาลในเลือดต่ำเป็นโรคต้องห้ามมิให้ทำสัญญาประกันชีวิต ได้ความว่าก่อนรับทำสัญญาประกันชีวิต จำเลยได้จัดให้แพทย์ทำการตรวจสุขภาพของ ป. แล้ว ซึ่งปรากฏว่าป. มีสุขภาพแข็งแรง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่าอาการน้ำตาลในเลือดต่ำของ ป. เกิดจากการดื่มสุราจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ฉะนั้นที่ ป. ไม่เปิดเผยเรื่องนี้ให้จำเลยทราบจึงไม่อาจอนุมานเอาได้ว่า ถ้าได้เปิดเผยข้อความจริงเช่นนั้นจะจงใจให้จำเลยบอกปิดไม่ยอมทำสัญญาอันจะทำให้สัญญาประกันชีวิตระหว่าง ป. กับจำเลยตกเป็นโมฆียะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 วรรคหนึ่ง จำเลยไม่มีสิทธิบอกล้างสัญญาได้ เมื่อ ป. ถึงแก่ความตาย เนื่องจากอุบัติเหตุขบรถจักรยานยนต์ โดยมีได้ทำผิดเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย จำเลยก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ พ. ผู้รับประโยชน์ตามสัญญา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า โจทก์ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 39 ให้เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค และได้มอบหมายให้โจทก์ดำเนินคดีแก่จำเลย จำเลยเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนที่

เมืองฮ่งกง และได้รับอนุญาตให้เปิดสาขาในประเทศไทยเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2532 จำสิบเอก
ปรีชา คำคงศักดิ์ ได้ทำสัญญาประกันชีวิตแบบตลอดชีพสะสมทรัพย์พิเศษไว้กับจำเลยมีกำหนด
ตลอดชีพของผู้ประกันภัย จำนวนเงินเอาประกันภัย 110,000 บาท และผลประโยชน์เพิ่มเติม
อุบัติเหตุ (เอ.ไอ.) จำนวน 100,000 บาท อุบัติเหตุ (เอ.ดี.ดี.) จำนวน 100,000 บาท สัญญาเพิ่มเติม
ประกันภัยมีกำหนดระยะเวลา 15 ปี จำนวน 100,000 บาท รวมเป็นเงิน 410,000 บาท หาก
ผู้เอาประกันภัยถึงแก่ความตายภายในกำหนดระยะเวลาประกันภัยและเกิดจากอุบัติเหตุ จำเลยจะ
จ่ายเงินชดเชยให้แก่นางเพ็ญศรี ใจบุญ ผู้รับประโยชน์ ต่อมาวันที่ 14 สิงหาคม 2533 จำสิบเอก
ปรีชาประสบอุบัติเหตุและถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2533 นางเพ็ญศรีได้ขอรับเงิน
ตามกรมธรรม์ประกันภัย แต่จำเลยปฏิเสธอ้างว่าจำสิบเอกปรีชาได้ละเว้นหรือไม่เปิดเผยความจริง
ถึงข้อบกพร่องของสุขภาพ อันเป็นการละเมิดสิทธิของนางเพ็ญศรีผู้บริโศก จำเลยต้องชำระเงิน
จำนวน 410,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2533 ถึงวัน
ฟ้องเป็นเงิน 138,375 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 548,375 บาท พร้อมดอกเบี้ยใน
อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 410,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่นาง
เพ็ญศรี ใจบุญ ผู้บริโศกจำเลยให้การว่า ฟ้องโจทก์มิได้แสดงโดยแจ้งชัดว่า โจทก์ฟ้องจำเลยใน
ฐานะผู้ทำละเมิดสิทธิของผู้บริโศกหรือฟ้องให้รับผิดชอบตามสัญญาประกันชีวิต ทำให้จำเลยไม่
สามารถเข้าใจข้อหา จึงเป็นฟ้องเคลือบคลุม และจำเลยไม่ต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย
เพราะผู้เอาประกันภัยปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพทั้งเคยรับ
การรักษาก่อนวันยื่นคำขอทำประกันชีวิตกับจำเลย ทำให้สัญญาประกันชีวิตเป็นโมฆียะ และจำเลย
ได้บอกล้างโมฆียะกรรมนั้นแล้ว จึงไม่มีหน้าที่ต้องชำระเงินตามสัญญา จำเลยไม่ได้ละเมิดสิทธิของ
ผู้บริโศก โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์
พิพากษากลับ ให้จำเลยชำระเงินจำนวน 410,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี
นับแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2533 จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่นางเพ็ญศรี ใจบุญ ผู้รับประโยชน์ แต่
ดอกเบี้ยถึงวันฟ้องต้องไม่เกิน 138,375 บาท ตามที่โจทก์ขอจำเลยฎีกาศาลฎีกาคณะคดีปกครอง
วินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ประธานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภคโดยมติคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคมีคำสั่งแต่งตั้งให้โจทก์เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครอง
ผู้บริโภค ให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล
ตามสำเนาคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเอกสารหมายเลข จ.1 และ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งมายังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบ
แล้ว ตามสำเนานหนังสือเอกสารหมายเลข จ.2 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2532 จำสิบเอกปรีชา คำคงศักดิ์ ได้
ทำสัญญาประกันชีวิตแบบตลอดชีพสะสมทรัพย์พิเศษไว้กับจำเลยจำนวนเงินเอาประกันภัย
110,000 บาทและผลประโยชน์เพิ่มเติมอุบัติเหตุ (เอ.ไอ.) จำนวน 100,000 บาท อุบัติเหตุ
(เอ.ดี.ดี.)จำนวน 100,000 บาท สัญญาเพิ่มเติมประกันภัยมีกำหนดระยะเวลา 15 ปี
จำนวน100,000 บาท โดยระบุให้นางเพ็ญศรี ใจบุญเป็นผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันชีวิตถึงแก่
ความตายโดยอุบัติเหตุผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินจากจำเลยรวม 410,000 บาท ตามสำเนา
กรมธรรม์ประกันภัยเอกสารหมายเลข จ.7 ต่อมาวันที่ 14 สิงหาคม 2533 จำสิบเอกปรีชาได้
ประสบอุบัติเหตุขับรถจักรยานยนต์พลิกคว่ำและถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2533 ด้วย
สาเหตุสมองได้รับความกระทบกระเทือน ตามสำเนารายงานการตรวจชันสูตรพลิกศพ
เอกสารหมายเลข จ.8 นางเพ็ญศรีแจ้งให้จำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว แต่

จำเลยได้มีหนังสือลงวันที่ 26 ตุลาคม 2533 ปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอ้างว่าจากการตรวจสอบพบว่า ผู้เอาประกันภัยมีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ และได้รับการรักษาพยาบาลก่อนวันยื่น ใบสมัครขอทำสัญญาประกันชีวิต โดยผู้เอาประกันภัยละเว้นหรือไม่เปิดเผยความจริงถึงความ บกพร่องในสุขภาพดังกล่าวตามสำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณาค่าชดเชยบรรณกรรมเอกสาร หมายเลข จ.9 ต่อมาวันที่ 25 มิถุนายน 2534 นางเพ็ญศรีได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคตามบันทึกคำร้องเรียนเอกสารหมายเลข จ.10 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นเรื่องที่จำเลยเอาเปรียบผู้บริโภค จึงมีมติเห็นชอบให้ดำเนินคดีแก่จำเลยแทนนางเพ็ญศรี ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนตาม กรมธรรม์ประกันภัยโดยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คุ้มครอง ผู้บริโภคดำเนินการตามสำเนา รายงานการประชุมเอกสารหมายเลข จ.16 ข้อ 4.3 และ จ.18 ข้อ 4.16 คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตาม ฎีกาของจำเลยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยฎีกาว่า เหตุที่จำเลยไม่ใช้ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางเพ็ญศรีเนื่องจากมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อสัญญาในกรมธรรม์ ประกันชีวิตโดยตรงว่าจำเลยบอกปรีชาอยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงเกี่ยวกับความ บกพร่องของร่างกายและสุขภาพซึ่งอาจจะได้ใจจำเลยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีกหรือให้ บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา หรือรู้อยู่แล้วแถลงข้อความนั้นเป็นเท็จทำให้สัญญาประกันชีวิตเป็น โมฆะ การที่จำเลยปฏิเสธไม่ใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเป็นการปฏิเสธ โดยมีเหตุผลและ ตามกฎหมายให้สิทธิจำเลยไว้ เป็นการโต้แย้งข้อเท็จจริงเฉพาะกรณีของจำเลยบอกปรีชา ผู้เอาประกันภัยรายนี้เท่านั้นซึ่งจำเลยมีสิทธิบอกกล่าวสัญญาได้ จึงมิใช่เป็นเรื่องการไม่ปฏิบัติตาม สัญญาโดยไม่เป็นธรรมซึ่งจะเป็นความเสียหายหรือกระทบต่อประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวม โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง เห็นว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 10 บัญญัติว่า "คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้...(7) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของ ผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา 39" และมาตรา 39 บัญญัติว่า "ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคหรือเมื่อ ได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะ เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความ เห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการ หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมี คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนิน คดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้ง ไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดี ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้" ปัญหาว่าการที่จำเลยบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตและปฏิเสธ การใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางเพ็ญศรีผู้รับประโยชน์เป็นกรณีซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการ ดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวมหรือไม่โจทก์นำสืบว่า การที่จำเลยปฏิเสธ การใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางเพ็ญศรีผู้ร้อง โดยอ้างอาการอ่อนเพลียของผู้เอาประกันภัยซึ่งใน การแพทย์ถือว่าไม่ใช่โรคนั้น จึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง และไม่ใช่แต่เพียงผู้ร้อง รายเดียวที่ประสบกับเหตุลักษณะนี้ แต่คาดว่าจะยังมีประชาชนผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยหรือ ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยอีกจำนวนมากที่ประสบกับเหตุลักษณะทำนองเดียวกันนี้ เพื่อป้องกันสิทธิของผู้บริโภคโดยส่วนรวมและเพื่อป้องปรามผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยทั้งหลายไม่ ให้เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรม การดำเนินคดีแทนผู้ร้องจึงเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค

เป็นส่วนรวม เห็นว่า จำเลยเป็นบริษัทรับประกันชีวิตแก่ประชาชนทั่วไปจึงมีผู้เอาประกันภัยกับ
จำเลยเป็นจำนวนมาก ที่โจทก์นำสืบว่ายังมีประชาชนผู้บริโภคร้างซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยหรือ
ผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยอีกจำนวนมากที่ประสบกับเหตุลักษณะทำนองเดียวกันนี้
ทั้งจำเลยก็นำสืบว่าจำเลยไม่ได้กำหนดเป็นระเบียบไว้ว่า อาการน้ำตาลในเลือดต่ำเป็นโรคที่
ต้องห้ามที่จำเลยจะไม่รับประกันภัย ที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรดำเนินคดีแทน
นางเพ็ญศรีผู้บริโภค จึงได้มอบหมายให้โจทก์ในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินคดี
กับจำเลย จึงเป็นการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวมชอบด้วยพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แล้ว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น
มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า จำเลยต้องรับผิดชอบตาม
กรมธรรม์ประกันภัยที่จำเลยรับประกันชีวิตแก่สมาชิกหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาก่อนที่จำ
เลยเอกปรีชาจะยื่นคำขอเอาประกันชีวิตกับจำเลย จำเลยเอกปรีชาผู้เอาประกันภัยเคยเข้ารับ
การรักษาและนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลหลายครั้งหลายหนด้วยอาการอ่อนเพลีย
คลื่นไส้ เจ็บหน้าอก ใจสั่น เพราะเหตุน้ำตาลในเลือดต่ำ กรณีเป็นเรื่องที่จำเลยเอกปรีชา
ผู้เอาประกันภัยมีสุขภาพไม่สมบูรณ์และเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลก่อนทำสัญญาประกันชีวิตกับ
จำเลย แต่ไม่ได้แถลงข้อความจริงในเรื่องดังกล่าวให้จำเลยทราบในคำขอเอาประกันชีวิต ซึ่ง
ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเหตุจูงใจจำเลยให้ต้องเรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นหรือบอกปิดไม่รับทำสัญญา
ประกันชีวิตกับจำเลยเอกปรีชา สัญญาดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆียะ เมื่อจำเลยได้บอกกล่าวแล้ว จำเลย
จึงไม่มีหน้าที่ต้องใช้เงินตามสัญญาดังกล่าวให้แก่นางเพ็ญศรีผู้รับประกันภัยตามสัญญาประกันชีวิต
นั้น เห็นว่า โจทก์มีนายแพทย์ภรรณี สุปัทเวช ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากจำเลยให้เป็นผู้ตรวจสอบสุขภาพ
ของจำเลยเอกปรีชาเป็นพยานเบิกความว่า พยานได้ทำการตรวจสอบสุขภาพจำเลยเอกปรีชาตาม
แบบฟอร์มที่จำเลยกำหนดไว้ท้ายกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารหมายเลข จ.7 ซึ่งในขณะตรวจสอบสุขภาพ
จำเลยเอกปรีชามีสุขภาพแข็งแรง ต่อมาพยานได้ร่วมชั้นสูตรพินิจพินิจจำเลยเอกปรีชา
พนักงานสอบสวน พยานได้ลงความเห็นในการถึงแก่ความตายของจำเลยเอกปรีชาว่าสมองได้รับ
ความกระทบกระเทือน จึงได้ทำรายงานไว้ตามรายงานการตรวจชั้นสูตรพินิจพินิจเอกสารหมายเลข จ.8
ต่อมากรรมการประกันภัยได้มีหนังสือสอบถามประวัติการรักษาของจำเลยเอกปรีชาโรงพยาบาล
จังหวัดลพบุรีได้มอบหมายให้พยานรายงานการตรวจรักษาส่งไปให้ตามสำเนาหนังสือราย
งานเอกสารหมายเลข ป.จ.1 และจากการตรวจสอบสุขภาพจำเลยเอกปรีชาพบว่ามีอาการน้ำตาลในเลือดต่ำ
หรือไฮโปไกลซีเมีย ซึ่งเกิดจากการขาดสารอาหารหรือเลือดไปเลี้ยงร่างกายไม่พอ ทางแพทย์ไม่
ถือว่าเป็นโรคติดต่อ การรักษาอาการน้ำตาลในเลือดต่ำหรือไฮโปไกลซีเมียต้องให้กลูโคสซึ่งเป็นการ
เพิ่มน้ำตาลในเลือดให้แก่ผู้ป่วย และโจทก์มีนายแพทย์วรวิทย์ เลื่อนาค อนุกรรมการกลั่นกรอง
เรื่องราวร้องทุกข์ของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า อาการน้ำตาลใน
เลือดต่ำนั้นทางแพทย์ถือว่าเป็นอาการที่เกิดขึ้นได้กับบุคคลทั่วไปที่รับประทานอาหารไม่ตรงเวลา
ไม่ถือว่าเป็นโรคใด การรักษาเพียงแต่รับประทานอาหารเข้าไปก็จะหายโดยไม่ต้องใช้ยาส่วนที่จะ
ต้องให้ผู้ป่วยนอนในโรงพยาบาลหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความหนักเบาของอาการฝ่ายจำเลยมี
นายแพทย์บุญมี สุภัทรพงษ์กุล พนักงานของจำเลยเบิกความว่า การมีน้ำตาลในเลือดต่ำนอกจาก
จะมีสาเหตุจากการอดอาหารแล้วยังมีสาเหตุจากการดื่มสุราด้วย ซึ่งทางจำเลยเข้าใจว่าในกรณีนี้
เกิดจากสาเหตุการดื่มสุรา ดังนี้ จากคำเบิกความของพยานโจทก์และพยานจำเลยดังกล่าว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าก่อนจำเลยเอกปรีชาจะทำสัญญาประกันชีวิตกับจำเลย จำเลยเอกปรีชาได้เคย

เข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจังหวัดลพบุรีด้วยอาการอ่อนเพลีย คลื่นไส้และอาเจียน โดยอาการดังกล่าวเกิดจากน้ำตาลในเลือดต่ำสาเหตุเกิดจากการอดอาหารหรือรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา ส่วนสาเหตุจากการดื่มสุราตามที่จำเลยอ้างนั้น เห็นว่า หากดื่มสุราแต่ยังคงรับประทานอาหารตรงเวลาอาการน้ำตาลในเลือดต่ำคงไม่เกิดขึ้น และจำเลยก็ไม่ได้มีระเบียบกำหนดไว้ว่า กรณีผู้เอาประกันภัยมีน้ำตาลในเลือดต่ำเป็นโรคที่ต้องห้ามมิให้ทำสัญญาประกันชีวิต ทั้งก่อนรับทำสัญญาประกันชีวิต จำเลยก็ได้จัดให้แพทย์ทำการตรวจสุขภาพของจำเลยเอกพรีชาก่อนแล้วปรากฏว่าจำเลยเอกพรีชามีสุขภาพแข็งแรง ดังนั้น ข้ออ้างของจำเลยที่ว่าอาการน้ำตาลในเลือดต่ำของจำเลยเอกพรีชาเกิดจากการดื่มสุรา จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยเอกพรีชาผู้ตายมีสุขภาพดี ไม่มีโรคประจำตัวที่ร้ายแรงก่อนจะทำสัญญาประกันชีวิตกับจำเลย และที่จำเลยเอกพรีชามีอาการน้ำตาลในเลือดต่ำก็มีใช้โรค ฉะนั้น ที่จำเลยเอกพรีชาไม่เปิดเผยเรื่องนี้ให้จำเลยทราบในคำขอเอาประกันชีวิต จึงไม่อาจอนุมานเอาได้ว่าถ้าได้เปิดเผยข้อความจริงเช่นนั้นจะจูงใจให้จำเลยบอกปิดไม่ยอมทำสัญญาอันจะทำให้สัญญาประกันชีวิตระหว่างจำเลยเอกพรีชา กับจำเลยตกเป็นโมฆียะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงไม่มีสิทธิบอกล้างสัญญาได้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยเอกพรีชาผู้เอาประกันภัยได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากอุบัติเหตุขักรถจักรยานยนต์พลิกคว่ำโดยผู้เอาประกันภัยไม่ได้ทำผิดเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยที่จำเลยรับประกันชีวิตจำเลยเอกพรีชาและต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางเพ็ญศรีผู้รับประโยชน์ตามสัญญาที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วิชัย วิสิทธิ์วงศ์ · วิชัย ชื่นชมพูนุท · สุเทพ เจตนาการณ์กุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2295/2545>